

Διήμερο Σεμινάριο ΕΛΕΤΟ-ΤΕΕ

Θέμα: «Οι σύγχρονες διαγλωσσικές αρχές της Ορολογίας και η εφαρμογή τους στην ελληνική γλώσσα».

Ομιλητής: **Κώστας Βαλεοντής**, Φυσικός-Ηλεκτρονικός, Πρόεδρος της ΕΛΕΤΟ, μέλος της Επιτροπής ΕΛΟΤ-ΤΕΕ/ΤΕ21 «Αρχές Ορολογίας»

Περιγραφή

Τι είναι τα *αντικείμενα* και τι δημιουργείται στον ανθρώπινο νου από την *αντίληψή* τους ή την *σύλληψή* τους; Τι είναι η *έννοια* ως μονάδα γνώσης, ως καθαρά νοητικό δημιούργημα για την αντιπροσώπευση των *αντικειμένων*, ποια είναι τα *χαρακτηριστικά* που την δημιουργούν, τι είναι το *βάθος* και τι το *πλάτος* της; Ποιες *σχέσεις* μεταξύ των *εννοιών* εξετάζονται κατά τη δημιουργία *συστημάτων εννοιών*, σε κάθε *θεματικό πεδίο* (επιστήμη, τέχνη, κλάδο, τομέα εφαρμογής, ...);. Πώς εξωτερικεύεται, αναφέρεται και χρησιμοποιείται μια *έννοια* στην επικοινωνία και μετάδοση της γνώσης, μέσω ενός *ορισμού*, *όρου* ή *συμβόλου*; Με ποια κριτήρια και αρχές σχηματίζονται οι *όροι* και ποιες απαιτήσεις πρέπει να πληρούν για να είναι αποδεκτοί;

Γιατί η «ταχύτητα» δεν είναι «το διάστημα στη μονάδα του χρόνου»; Γιατί η έννοια (χημική ένωση) «νερό» είναι ταυτόχρονα «είδος» για την έννοια «υγρό» και «γένος» για την έννοια «πάγος»; Γιατί ο όρος *θερμικός θόρυβος* είναι προτιμότερος από τον όρο *θόρυβος Τζόνσον* (Johnson). Γιατί ορθώς εγκαταλείφθηκε ο όρος *αερογενής ήχος* και αντικαταστάθηκε με τον όρο *αερόφερτος ήχος*; Γιατί ο όρος *ακούμετρο* είναι προτιμότερος από τον όρο *ακουόμετρο*; Με αναφορά στο ίδιο συγκείμενο, ποια η ανάγκη του όρου *φόρτος* αφού έχουμε τον όρο *φορτίο*; Γιατί η *διεργασία* δεν πρέπει να συγχέεται ούτε να εναλλάσσεται με τη *διαδικασία*;

Για τις απαντήσεις σε όλα αυτά τα ερωτήματα και πολλά άλλα ακόμα, αναλύονται οι καθιερωμένες από τον Διεθνή Οργανισμό Τυποποίησης (ISO) θεμελιώδεις έννοιες της επιστήμης της Ορολογίας και οι αρχές κανόνες οροδοσίας/ονοματοδοσίας ενώ – με πλήθος παραδειγμάτων – εξετάζεται η κάλυψη των ιδιαιτεροτήτων της ελληνικής γλώσσας για την παραγωγή ελληνικών όρων. Αναλύονται συγκεκριμένα παραδείγματα εννοιών και όρων από την ορολογική πράξη και εμπειρία των ελληνικών επιτροπών και ομάδων Ορολογίας.

Τελικός στόχος είναι να συνειδητοποιήσει ο συμμετέχων το ρόλο και τη σπουδαιότητα του οντολογικού εννοιακού υποβάθρου πάνω στο οποίο στηρίζεται η δημιουργία όρων και να ανατρέχει στην «έννοια» και στις «σχέσεις» της όταν εξετάζει τον «όρο». Αυτό θα του δώσει τη δυνατότητα μιας περαιτέρω εμβάθυνσης της γνώσης του για το *υποκείμενο σύστημα εννοιών* πίσω από την *ειδική γλώσσα* της επιστήμης, της τέχνης ή του τομέα δραστηριότητάς του γενικότερα.